

самичка токо-рѣчи по веденъ. Нейното отчаяніе ся умножи, като виждаше че сестра ѹ Грозана бѣше най-частита на свѣта. Мажъ ѹ ся допытваше за съвѣтъ отъ неѧ въ секѫ своѧ работѫ, и ѹ повѣряваше сичко, що мыслеше; той ся водеше по нейнитѣ съвѣты, и секадѣ приказваше че жената му бѣше най-добрата му пріятелка отъ колкото имаше на свѣта. И князътъ сѫщо като бѣше паметенъ, ся оплакваше отъ расговора на сестра ѹ, и казваше че неможеше да остане нито половинъ часть при Невѣнкѣ бѣзъ прозеваніе, защото тя само знаеще да ся разговаря за прѣмѣнѣ и китеніе, отъ което той неразбираше нищо. Той ся толко погнуси на женкѫтѫ си, щото ѿ прати на село, дѣто тя имаше врѣме да ся забавлява по волята си, и дѣто ѡщеше да умрѣ отъ жалбѫ, ако сестра ѹ Грозана не бы имала милость да ходи често да ѿбихажда. Щединъ день когато тя пойска да ѿ утѣши, Невѣнка ѹ каза: „Но, мила сестро, отъ дѣ става разликата между мене и васъ? Азъ видѣ че вуй сте паметна, а азъ съмъ глупава; при сичко туй, ный когато бѣхме млади, хората казвахѫ че азъ не бѣхъ по-долна отъ васъ.“ Грозана сѣтиѣ приказа случкѫтѫ си на сестрѫ си и ѹ рѣче: вуй сте много сърдити на мѫжа си, защото вы юе испратилъ на село, а туй нѣщо, което вуй мните като най-голѣмоваше злополучие въ живота ви, може бы ѿще ви послужи за най-голѣмо благополучие ако быхте ѿтели. Вуй немате още деветнаесетъ години, и ако да бѣхте били при градскытѣ увеселенія, не ѿехте да можете да залѣгате за да ся изучите; но самотата, въ които живѣете, ви дава сичкото нуждно врѣме за да обработите вашия умъ. Вуй имате умъ, мила сестро, но трѣбва да го накътите чрѣзъ прочитаніе и разсѫжддаваніе.